

**КОМЕНТАРИ КЪМ ОБЩЕСТВЕНА КОНСУЛТАЦИЯ ПРОЕКТ НА ЗАКОН ЗА
ТЕХНИЧЕСКИЯ НАДЗОР НА СЪОРЪЖЕНИЯ С ПОВИШЕНА ОПАСНОСТ**

Коментар

Автор

Дата

допълнителни коментариЧл.51, ал.2, т.3 – предвидено е, че за придобиване на правоспособност, кандидатът представя документ за завършена образователна степен. Има ли значение каква е придобитата образователна степен?Чл. 57, ал.1, т.11 – предвидено е задължение на ползвателя на СПО да има писмен договор за монтаж, поддържане, ремонтване и преустройство на всички видове СПО с регистрирано лице за изпълнение на дейността. Ако съответното СПО не се ползва /т.е. не се експлоатира за продължителен период от време по различни причини/, защо е необходимо да поддържа подобен договор? Още повече, че авторите на закона предвиждат възможност да се заявява спиране от експлоатация на СПОЧл. 59, ал.1 и ал.2 – авторите на закона са предвидили възможност председателят на ДАМТН да възлага извършването на експертизи. В ал.2 е посочено, че разходите за тези експертизи са за сметка на ползвателите на авариралите СПО. Липсва, обаче, регламентация в кои случаи председателят на ДАМТН може да възлага извършването на експертизи. След като разходите са за сметка на ползвателя на СПО, то тогава законодателят следва да посочи изрично случаите, в които подобни експертизи е наложително да бъдат извършени. В противен случай, ще бъде създадена възможност за развиване на корупционна практика – председателят на ДАМТН, за да навреди на един ползвател, осигурявайки възможност за по-добра реализация на друг ползвател или на лицензирано по закона лице, възлага извършването на няколко експертизи, разходите за които следва да бъдат платени от ползвателя на авариралото СПО.Чл.60, ал.1 – авторите на законопроекта са предвидили следното: „За всяка авария или злополука, възникнала при експлоатация на СПО, ползвателят е длъжен да уведомява незабавно ДАМТН, а когато СПО е монтирано в предприятие, учреждение, организация, кооперация, заведение, обект и други подобни, където се полага наемен труд, административна или обществена сграда, уведомява и териториалната администрация на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“....“ Никъде в законопроекта не е посочено какво авторите разбират под „наемен труд“. Считам че в закона следва да посочена изрична дефиниция на това понятие.Чл. 67, ал.3 – предвижда се документите по ал.2 на същия член да бъдат представени с превод на български език. Така изписан текста дава

Антица
Ранчева

10.08.2016

допълнителни коментари Чл.27, ал.5, т.3 – предвидено е правомощие на председателя на ДАМТН да установи и обяви със заповед нищожност на документи и заверки, издадени в нарушение на ал. 1 (т.е. в нарушение на издадената лицензия) – считам, че текстът следва да отпадне. Подобни действия няма да санкционират лицензираното лице, а ще навредят на ползвателите на СПО, които се явяват трети добросъвестни лица, които няма как да знаят, че действията на лицензираното лице, извършващо технически надзор на СПО се изпълняват в нарушение на предоставената лицензия. Така, например, може да се окаже, че прогласявайки нищожност на действия на лицензираното лице по заверка на СПО за съответен период, съответното СПО е останало без надзор – в тези случаи ползвателите на СПО ще търпя ли санкция? С оглед на това, считам че е по-добре и по-удачно действията на Председателя на ДАМТН да са насочени в бъдеще, като могат да включват отнемане на лицензията, а не обявяване на прогласяване на нищожност на вече изпълнени действия. Чл.32, ал.1, т.10 – предлагам текстът да бъде изменен по следния начин: „нямат изискуеми публични задължения, освен ако същите не са отсрочени или разсрочени по реда на глава 22 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс.“ В тази връзка, Моля вижте становището ми по отношение на чл. 27, ал.1, т.7 по-горе. Чл.33 ал.1, т.3 – предвидено е лицето по чл. 32 да приложи към заявлението си справка от българския институт по стандартизация за притежаваните актуални стандарти, необходими за извършване на дейността. В тази връзка, поставям следните въпроси: за каква справка става дума – кой следва да притежава съответните стандарти? Лицата се сертифицират съобразно различните стандарти, но не ги притежават. Наред с това, ако се има предвид, че дадено лице следва да представи доказателства за стандартите, спрямо които е сертифицирано, защо е необходимо да се представя справка от Българския институт по стандартизация, като е достатъчно да представи копие от притежавания от него Сертификат? Чл.34, ал.2 – съгласно предложената норма, председателят на ДАМТН разглежда в двуседмичен срок представеното му заявление и вписва лицето в регистъра или ако лицето не отговаря на изискванията – отказва регистрацията с мотивирана заповед. С оглед намаляване на административната тежест за бизнеса, считам за

Антица
Ранчева

10.08.2016

коментариЧл.15, ал.1 – по какъв начин ще се извършва заявяването на спирането от експлоатация на СПО? За какъв период от време се регистрира заявлението за спиране? По какъв начин се възобновява експлоатацията на СПО?Чл. 16, ал.1, т.1 – как се процедира в случаите, когато подобна документация липсва? Следва ли същата да бъде възстановена (и ако да – по какъв начин)?Чл.16, ал.1, т.2 – какво се случва с инвестиционните проекти, които са одобрени преди датата на влизане в сила на настоящия закон, но все още не са реализирани?Чл.16, ал.2 – предвидено е,че заверката по ал.1 се извършва от правоспособен инспектор към органите за технически надзор, притежаващ образователно – квалификационна степен „магистър“ – инженер по съответната специалност. Коя е съответната специалност? В Закона този въпрос не е уреден.Чл.21, ал.1, т.7 – считам, че текстът следва да бъде изменен по следния начин: „нямат изискуеми публични задължения, освен ако същите не са отсрочени или разсрочени по реда на глава 22 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс.“ Ако съответният орган по приходите е допуснал разсрочването, съответно отсрочването на публичните задължения, защо е необходимо да ограничаваме изкуствено правата на лицата, които кандидатстват за получаване на лицензия?Чл.24 – предвидено е при преобразуване на лицензираните лица, лицензията да не преминава върху новоучредените лица или правоприменниците – считам, че текстът ограничава правата на лицензираните лица. Какво пречи, ако едно юридическо лице, лицензирано лице по смисъла на разглеждания закон, се влее в друго юридическо лице, лицензията да премине върху правоприменника? Защо е необходимо правоприменникът /или новоучреденото лице- в случаите на разделяне на едно юридическо лице или отделяне на част от юридическо лице/ да изминават целия административен път за кандидатстване, съответно получаване на лицензия? Много по-разумно ще бъде законодателят да предвиди гратисен период, в който правоприменникът или новоучреденото лице да подаде заявление за прехвърляне на вече издадената лицензия, при облекчени условия (например представяне на само на част от документите, изискващи се за първоначална лицензия, като удостоверение за липса на задължения, регистрация и т.н., без да е необходимо

Антица
Ранчева

10.08.2016